

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Spolek ochránců životního prostředí Velká Chuchle, z.s.**, IČO: 06569137, se sídlem Národní 58/32, Praha 1, zast. Mgr. Aramem Sargsyanem, advokátem, se sídlem Národní 58/32, Praha 1, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 6. 2019, č. j. MHMP 1202933/2019, sp. zn. S-MHMP 1053652/2019/STR, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 1. 2020, č. j. 10 A 139/2019 - 47,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 7. 1. 2020, č. j. 10 A 139/2019 - 47, **se zrušuje a věc se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Dosavadní průběh řízení

[1] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil usnesení Úřadu městské části Praha 16 (dále též „stavení úřad“) ze dne 18. 4. 2019, č. j. 007421/19/OVDŽP, sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr, jímž rozhodl, že žalobce není účastníkem územního řízení o umístění stavby „*Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) – Černošice (mimo), varianta nadjezd*“ (dále jen „stavba nadjezdu“).

[2] Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal žalobu, v níž namítal, že Správa železniční dopravní cesty, státní organizace (dále jen „SŽDC“) podala žádost o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby nadjezdu již dne 30. 11. 2017. Účastníci řízení však nebyli o zahájení územního řízení informováni až do dne 12. 3. 2019. Žalobce jakožto účastník řízení podle § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen

„ZOPK“), oznámil podáním ze dne 11. 4. 2019 svou účast v územním řízení. Závěr žalovaného, kterým žalobci účast v územním řízení nepřiznal s tím, že dle § 70 odst. 3 ZOPK měla být žalobcem jeho účast v územním řízení oznámena do osmi dnů od vyvěšení oznámení o zahájení územního řízení na úřední desce a žalobce v této lhůtě neoznámil, že se řízení bude účastnit, považoval žalobce za nesprávný a neodpovídající zákonné úpravě v § 70 odst. 2 a 3 ZOPK a judikatuře Nejvyššího správního soudu (rozsudky NSS sp. zn. 9 As 40/2011 a sp. zn. 6 As 19/2011).

[3] Žalobce vyjádřil přesvědčení, že oznámení o zahájení řízení nebylo oznámením adresovaným mimo jiné žalobci ve smyslu § 70 odst. 3 ZOPK, kdy by si žalobce o oznamování takových řízení předem požádal. Současně nebylo oznámení o zahájení řízení doručeno žalobci do vlastních rukou. Osmidenní lhůta pro přihlášení se do územního řízení tedy nemohla začít běžet před tím, než byla dne 11. 4. 2019 podána žádost podle § 70 odst. 2 ZOPK. Žalobce dále poukázal na rozsudek NSS ze dne 27. 4. 2012, č. j. 7 As 25/2012 - 21, a uvedl, že jeho účastí nemohlo dojít k prodlužování řízení.

[4] Závěrem žalobce zdůraznil, že pokud za daných podmínek má být dle judikatury přiznána účast spolku, který vznikne až po zahájení řízení, není důvod, proč by mělo být jinak zacházeno se spolkem, který sice již existuje, avšak o řízení se dozvěděl až ve stejném termínu, jako ostatní účastníci řízení. Žalobce uzavřel, že rozhodnutími správních orgánů bylo dotčeno jeho právo na účast v územním řízení a výklad zaujatý správními orgány odporuje čl. 35 Listiny základních práv a svobod a Aarhuské úmluvě.

[5] Městský soud v Praze nadepsaným rozsudkem rozhodnutí správních orgánů obou stupňů zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Konstatoval, že pro posouzení věci není podstatné, že žalobce existoval již před zahájením územního řízení, jehož se chce účastnit. Uvedl, že v rozsudku ze dne 16. 11. 2011, č. j. 6 As 19/2011 - 728, č. 2546/2012 Sb. NSS, NSS dospěl k závěru, že žádost o informace lze podat i po zahájení konkrétního řízení. Tentýž názor zaujal NSS v rozsudku ze dne 26. 4. 2012, č. j. 7 As 25/2012 - 21, č. 2686/2012 Sb. NSS. Závěry tohoto rozsudku však nelze interpretovat tak, že dopadají výlučně na občanská sdružení, respektive spolky, které byly založeny až po zahájení daného řízení, a tedy nemohly žádost podle § 70 odst. 2 ZOPK podat před jeho zahájením. Nejvyšší správní soud naopak zaujal názor, že možnost spolku uplatnit žádost o informace i po zahájení řízení je pravidlem, nikoliv výjimkou. Účelem, který Nejvyšší správní soud svou interpretací zákona sledoval, bylo zajištění co možná nejširší účasti veřejnosti na řízeních týkajících se ochrany přírody a krajiny, nikoliv toliko zabezpečení možnosti účasti na těchto řízeních pro spolky, které vznikly až po jejich zahájení.

[6] Městský soud navázal, že žalobce byl oprávněn uplatnit žádost podle § 70 odst. 2 ZOPK i po zahájení řízení, ačkoliv v době zahájení řízení již existoval. Postupem žalobce přitom nemohlo dojít ani ke zdržení územního řízení, natož pak k jeho zmaření. S poukazem na závěry uvedené v rozsudku NSS č. j. 7 As 25/2012 - 21 městský soud dále dospěl k závěru, že zveřejnění oznámení o zahájení řízení mělo vůči žalobci účinky oznámení podle § 70 odst. 3 ZOPK, ačkoliv žalobce v té době ještě neuplatnil žádost podle § 70 odst. 2 téhož zákona a oznámení o zahájení řízení nebylo žalobci adresováno. Městský soud se dále zabýval tím, v jaké lhůtě od oznámení zahájení řízení prostřednictvím úřední

pokračování

desky byl žalobce oprávněn uplatnit oznámení podle § 70 odst. 2 ZOPK a vstoupit do řízení. K závěru žalovaného, že oznámení podle § 87 odst. 1 stavebního zákona je třeba považovat za zveřejnění informace o zahájení řízení na úřední desce ve smyslu § 70 odst. 3 ZOPK, a žalobce byl tedy oprávněn do řízení vstoupit jen v osmidenní lhůtě počítané od prvního dne zveřejnění oznámení na úřední desce, městský soud uvedl, že je v rozporu se závěry cit. v rozsudku č. j. 7 As 25/2012 - 21, podle nějž, plní-li vyhlášení veřejného ústního jednání fakticky roli oznámení podle § 70 odst. 3 ZOPK, může spolek uplatnit žádost podle § 70 odst. 2 téhož zákona a do řízení vstoupit nejpozději v den konání tohoto ústního jednání, které musí být oznámeno nejméně 15 dnů předem, nikoliv tedy v osmidenní lhůtě podle § 70 odst. 3 ZOPK. Závěry Nejvyššího správního soudu je proto třeba na nyní projednávanou věc aplikovat tak, že žalobce mohl do řízení vstoupit ve stejné lhůtě, která byla účastníkům stanovena k uplatnění námitek. Osmidenní lhůta podle § 70 odst. 3 ZOPK naopak žalobci neběžela, neboť nedošlo ke zveřejnění informace o zahájení řízení adresované žalobci ve smyslu tohoto ustanovení, k němuž by mohlo dojít jen v návaznosti na uplatnění žádosti podle § 70 odst. 2 ZOPK, již žalobce v době vydání oznámení o zahájení řízení dosud neuplatnil. Oznámení o řízení podle § 87 odst. 1 stavebního zákona sice plní stejnou funkci, avšak jeho následky v podobě lhůty ke vstupu do řízení se neřídí § 70 odst. 3 ZOPK, nýbrž lhůtou k uplatnění námitek stanovenou účastníkům řízení.

[7] Žalobce byl tedy oprávněn do řízení vstoupit ve stejné lhůtě, která byla oznámením o zahájení řízení účastníkům stanovena k uplatnění námitek. Tato lhůta v délce 15 dnů počala běžet doručením oznámení, k němuž došlo podle § 87 odst. 1 věty čtvrté za středníkem stavebního zákona ve spojení s § 144 odst. 2 a § 25 odst. 2 správního řádu patnáctým dnem od vyvěšení písemnosti na úřední desce. Ze správního spisu vyplývá, že k vyvěšení oznámení došlo dne 18. 3. 2019, a k jeho doručení tedy došlo dne 2. 4. 2019. Patnáctidenní lhůta pro uplatnění námitek potom účastníkům končila dne 17. 4. 2019, a tedy nejpozději tohoto dne mohl žalobce uplatnit žádost podle § 70 odst. 2 ZOPK a oznámit, že se řízení bude účastnit. Žalobce tak učinil dne 11. 4. 2019, a tedy včas. Závěr správních orgánů o tom, že se žalobce účastníkem řízení nestal, proto městský soud shledal nezákonný.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalobce

[8] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností, v níž vyjádřil přesvědčení, že z rozsudku č. j. 7 As 25/2012 - 21 nevyplývá, že požadavek na dodržení osmidenní lhůty se neuplatní, když bylo podání žalobce učiněno nejpozději v den konání ústního jednání (do konce lhůty pro uplatnění námitek). Podle stěžovatele se totiž uvedený rozsudek zabýval odlišnou situací. Předmětem přezkumu ve věci sp. zn. 7 As 25/2012 bylo účastenství spolku, který byl v reakci na konkrétní záměr nově založen až po oznámení o zahájení řízení, což podle stěžovatele naopak potvrzuje, že existující spolek se po konání ústního jednání (popř. uplynutí lhůty pro podání námitek) nemůže stát účastníkem řízení právě proto, že taková procesní situace je vyloučena z důvodu dřívějšího marného uplynutí osmidenní lhůty.

[9] Stěžovatel nezpochybnil, že smyslem interpretace § 70 ZOPK má být zajištění co možná nejširší účasti veřejnosti na řízeních týkajících se ochrany přírody a krajiny. Je však toho názoru, že výklad předestřený městským soudem v nyní posuzovaném případě vybočuje z této úpravy a je proto nezákonný. Ve výsledku by byly vytvořeny dvě kategorie spolků s odlišnými právy a povinnostmi, a to spolků již existujících, které splnily včas svou přihlašovací povinnost, mají u stavebního úřadu uplatněnou žádost, a jsou proto nuceni dodržet osmidenní lhůtu pro oznámení účasti v řízení, a spolků také již existujících, které nemají uplatněnou žádost a mohou vstoupit do řízení kdykoli až do okamžiku konání ústního jednání (uplynutí lhůty pro uplatnění námitek). Ve výsledku je tak založeno nerovné postavení obou popsaných kategorií, kdy zvýhodněn by byl spolek, který neuplatnil žádost u příslušného správního orgánu ve smyslu § 70 odst. 2 ZOPK a který tedy nemusí dodržet zákonem stanovenou lhůtu 8 dnů od zahájení řízení pro vstup do příslušného správního řízení.

[10] Žalobce se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s kasační stížností napadeným rozsudkem. Konstatoval, že žalobce jako spolek vznikl dne 1. 11. 2017, následně dne 7. 11. 2017 podal svou první žádost ke stavebnímu úřadu o informace dle § 70 odst. 2 ZOPK. Předmětné řízení bylo zahájeno podáním žádosti, a to dne 30. 11. 2017. Stavební úřad nikterak žalobce jako spolek o řízení neinformoval, to tak probíhalo zcela bez jeho vědomí, ačkoli žádost měl řádně podanou. Žalobce tedy ani neměl možnost do řízení vstoupit dříve jako účastník. Ke dni 7. 11. 2018 platnost uvedené žádosti o informování vypršela a žalobce ji obnovil až podáním ze dne 11. 4. 2019. Neobnovení žádosti o informování však nelze klást žalobci k tíži. Podání žádosti o informování je právem spolků, nikoli povinností a nemá mít vliv na možnost účasti v řízení jako takovou. Stavební úřad porušil svou povinnost řádně žalobce informovat o zahájeném řízení, aby žalobce mohl případně oznámit svou účast dříve, než ve lhůtě pro podání námitek. Zahajované správní řízení běželo po dobu téměř roku a půl bez vědomí veřejnosti a občané a občanská sdružení neměli možnost se předmětného řízení účastnit. Není chybou žalobce, že ke zveřejnění záměru došlo až prostřednictvím oznámení o zahájení územního řízení č. j. 004814/19/OVDŽP ze dne 11. 3. 2019, které bylo zveřejněno na úřední desce stavebního úřadu ode dne 12. 3. 2019. V této době platnost žádosti žalobce o informování o zahajovaných řízeních již uplynula. Z § 70 odst. 2 a 3 ZOPK podle žalobce vyplývá, že žalobce jako spolek nebyl adresátem uvedeného oznámení a nemohl vůči němu započít běh osmidenní lhůty. Nelze odhlédnout od předchozího porušení povinností stavebního úřadu, který žalobce dle dříve podané žádosti neinformoval. Podle žalobce z příslušné judikatury NSS vyplývá, že běh osmidenní lhůty pro žalobce nikdy nezapočal, neboť nebyl adresátem oznámení o zahájení řízení. Přesto však žalobci v souladu s § 70 ZOPK svědčí právo řízení se zúčastnit. Nelze zvolit takto restriktivní výklad běhu osmidenní lhůty, který odporuje účelu ustanovení § 70 ZOPK, který má umožnit co nejširší účast veřejnosti na řízení za účelem ochrany přírody a krajiny. V této souvislosti žalobce odkázal na rozsudek NSS sp. zn. 6 As 19/2011. Jiný výklad než výše uvedený by také porušoval práva žalobce dle článku 35 odst. 1 a 2 Listiny základních práv a svobod. Při výkladu ZOPK je nutné zvolit výklad, který odpovídá Aarhuské úmluvě jako unijního předpisu.

III. Posouzení kasační stížnosti

pokračování

[11] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a za stěžovatele v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. jedná zaměstnankyně s vysokoškolským právnickým vzděláním. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů.

[12] Kasační stížnost je důvodná.

[13] Z provedené rekapitulace je zřejmé, že v posuzované věci se jedná o posouzení, zda se žalobce na základě svého oznámení ze dne 11. 4. 2019 stal dle § 70 odst. 2 a 3 ZOPK účastníkem řízení o umístění stavby „*Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) – Černošice (mimo), varianta nadjezd*“.

[14] Nejvyšší správní soud pro přehlednost konstatuje, že žalobce jako spolek vznikl dne 1. 11. 2017, následně dne 7. 11. 2017 podal ke stavebnímu úřadu svou první žádost o informace dle § 70 odst. 2 ZOPK. Posuzované územní řízení bylo zahájeno dne 30. 11. 2017. Opatřením ze dne 11. 3. 2019 stavební úřad oznámil zahájení řízení známým účastníkům a dotčeným orgánům a pro uplatnění námitek a stanovisek stanovil lhůtu 15 dnů od doručení tohoto oznámení. Uvedené oznámení bylo vyvěšeno na úřední desce stavebního úřadu dne 12. 3. 2019. Dne 11. 4. 2019 bylo stavebnímu úřadu doručeno podání žalobce obsahující žádost o informace o zahajovaných správních řízeních dle § 70 odst. 2 ZOPK, oznámení účasti v předmětném řízení a uplatnění námitek do řízení.

[15] Podle § 70 odst. 2 ZOPK ve znění účinném ke dni 12. 3. 2019, kdy bylo v posuzované věci na úřední desce stavebního úřadu vyvěšeno oznámení o zahájení řízení, *občanské sdružení nebo jeho organizační jednotka, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny (dále jen „občanské sdružení“), je oprávněno, pokud má právní subjektivitu, požadovat u příslušných orgánů státní správy, aby bylo předem informováno o všech zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona, s výjimkou řízení navazujících na posuzování vlivů na životní prostředí podle § 3 písm. g) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Tato žádost je platná jeden rok ode dne jejího podání, lze ji podávat opakovaně. Musí být věcně a místně specifikována.*

[16] Podle odst. 3 téhož ustanovení, *občanské sdružení je oprávněno za podmínek a v případech podle odstavce 2 účastnit se řízení podle tohoto zákona, pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno; v tomto případě má postavení účastníka řízení. Dnem sdělení informace o zahájení řízení se rozumí den doručení jejího písemného vyhotovení nebo první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup.*

[17] Nejvyšší správní předesílá, že od 1. 1. 2014 je třeba v souvislosti s nabytím zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, vykládat pojem občanské sdružení uvedený v § 70 odst. 2 a 3 ZOPK, jako spolek podle nové právní úpravy, přičemž tuto právní formu má i žalobce. Nejvyšší správní soud se dále ztotožňuje s městským soudem v tom, že Nejvyšší správní soud konstantně interpretuje ZOPK tak, aby byla zajištěna co možná nejširší účast

veřejnosti na řízeních týkajících se ochrany přírody a krajiny a že z judikatury NSS (např. rozsudek ze dne 16. 11. 2011, č. j. 6 As 19/2011 - 728) vyplývá, že spolek má možnost uplatnit žádost o informace i po zahájení řízení.

[18] Ustanovení § 70 odst. 3 ZOPK umožňuje sdělit informaci o zahájení řízení a) doručením písemného vyhotovení nebo b) zveřejněním na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup. Druhá forma sdělení je na rozdíl od první formy adresována nikoli konkrétním osobám, nýbrž celé veřejnosti. Z tohoto ustanovení ZOPK dále vyplývá, že spolek je oprávněn se účastnit řízení, pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů od oznámení řízení, resp. sdělení informace o zahájení řízení. V posuzované věci bylo oznámení o zahájení řízení žalobci sděleno způsobem uvedeným v poslední větě § 70 odst. 3 ZOPK – zveřejněním (vyvěšením) na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup. K tomuto sdělení informace o zahájení řízení žalobci došlo dne 12. 3. 2019 (městský soud nesprávně uvedl den 18. 3. 2019, kdy bylo oznámení vyvěšeno na úřední desku Úřadu městské části Praha 5, což však má funkci pouze informativní, pozn. NSS), a tohoto dne tak počala běžet lhůta 8 dnů uvedená v naposledy uvedeném ustanovení ZOPK. Jedná se o lhůtu pro uplatnění procesního oprávnění (oznámení účasti na řízení), tj. o lhůtu procesní, pro jejíž počítání se uplatní § 40 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podle kterého se nezapočítává do běhu lhůty den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek běhu lhůty; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin. Tato lhůta uplynula dne 20. 3. 2019. Pokud tedy žalobce doručil stavebnímu úřadu podání, v němž oznámil svou účast v územním řízení až dne 11. 4. 2019, tj. po uplynutí lhůty stanovené v § 70 odst. 3 ZOPK, nemohlo mu být přiznáno postavení účastníka řízení podle § 70 odst. 3 ZOPK. Závěr správních orgánů, že žalobce není účastníkem řízení, neboť opožděně oznámil své účastenství, je tedy správný.

[19] Nejvyšší správní soud v této souvislosti konstatuje, že městský soud při svém výkladu § 70 odst. 3 ZOPK opomenul, že ZOPK je *lex specialis* vůči stavebnímu zákonu i správnímu řádu a v posuzované věci proto při stanovení data, od kdy počala běžet lhůta pro podání oznámení podle § 70 odst. 3 ZOPK není na místě vycházet z § 87 odst. 1 stavebního zákona ve spojení s § 144 odst. 2 a § 25 odst. 2 správního řádu, ale pouze z § 70 odst. 3 ZOPK, které obsahuje samostatnou (přísnější) úpravu toho, kdy dojde ke sdělení informace o zahájení řízení, a od kdy tak běží lhůta pro podání oznámení podle § 70 odst. 3 ZOPK. Pro úplnost Nejvyšší správní soud konstatuje, že stejným způsobem, jako v posuzované věci určil běh lhůty uvedené v § 70 odst. 3 ZOPK Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 6. 2012, č. j. 7 As 72/2012 - 43.

[20] Námitce stěžovatele, že rozsudek č. j. 7 As 25/2012 - 21 se zabýval odlišnou situací, je třeba přisvědčit. Ve věci sp. zn. 7 As 25/2012 se totiž jednalo specifickou o situaci, kdy občanské sdružení bylo registrováno dne 16. 3. 2011, tj. až poté co stavební úřad dne 9. 3. 2011 oznámil zahájení územního řízení, a vyhlásil veřejné ústní jednání na den 12. 4. 2011. Občanské sdružení pak dne 23. 3. 2011 doručilo stavebnímu úřadu žádost o poskytování informací o zahajovaných správních řízeních. V takovéto situaci bylo na místě vskutku vyložit právní úpravu tak, že vyhlášení veřejného ústního jednání na úřední desce je třeba považovat za úkon v tomto ohledu svým účelem rovnocenný oznámení správního řízení podle § 70 odst. 3 ZOPK a lhůtu k uplatnění práv podle § 70 ZOPK

pokračování

stanovit podle § 87 odst. 1 stavebního zákona, dle kterého musí být konání veřejného ústního jednání v územním řízení oznámeno nejméně 15 dnů před jeho konáním, a to i s ohledem na skutečnost, že tato lhůta zpravidla bude dostatečně dlouhá pro založení občanského sdružení.

[21] V posuzované věci se však jedná o odlišnou situaci, kdy žalobce je již existující občanské sdružení, kterému nic nebránilo od samého počátku sledovat úřední desku žalovaného či uplatnit (opakovaně) žádost podle § 70 odst. 2 ZOPK. Není proto možné při určení lhůty, v níž měl žalobce oznámit svou účast dle § 70 odst. 3 ZOPK, vycházet z výše uvedených závěrů uvedených v rozsudku sp. zn. 7 As 25/2012 týkajících se účasti na řízení v případě spolku, který v okamžiku zahájení územního řízení a oznámení o jeho zahájení dosud neexistoval. Nejvyšší správní soud v této souvislosti konstatuje, že požadavek vyplývající z § 70 odst. 3 ZOPK, aby spolky aktivně sledovaly úřední desku příslušného správního orgánu, považuje za legitimní, neboť spolky zmíněné v § 70 odst. 2 ZOPK, jejichž hlavním posláním je podle stanov ochrana přírody a krajiny, by z povahy věci měly v řízeních, v nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle ZOPK vystupovat aktivně, neboť jedině tak mohou svého hlavního poslání dosáhnout.

[22] Stěžovateli je třeba přisvědčit také v tom, že výklad zaujatý městským soudem by neopodstatněně zvýhodňoval existující spolky, které neuplatnily žádost u příslušného správního orgánu ve smyslu § 70 odst. 2 ZOPK oproti existujícím spolkům, které tuto žádost uplatnily, neboť na spolky, které žádost neuplatnily, by se podle městského soudu nevztahovala lhůta 8 dnů pro oznámení vstupu do příslušného správního řízení uvedená v § 70 odst. 3 ZOPK. Z § 70 odst. 3 ZOPK vyplývá, že lhůta osmi dnů pro oznámení účastenství běží spolku ode dne oznámení o zahájení řízení. Rozhodující pro počátek běhu lhůty dle § 70 odst. 3 je tedy datum oznámení o probíhajícím řízení a z hlediska běhu této lhůty nezáleží na tom, zda již existující spolek před oznámením o zahájení řízení uplatnil žádost podle § 70 odst. 2 ZOPK či nikoli.

[23] Závěrem Nejvyšší správní soud pro úplnost uvádí, že Ústavní soud ve věci Pl. ÚS 22/17 projednává návrh na zrušení ustanovení § 70 odst. 3 věta první ZOPK ve slovech „podle tohoto zákona“. Výsledek tohoto řízení před Ústavním soudem by mohl být relevantní v případě závěru, že podmínky pro účast žalobce uvedené v cit. ustanovení ZOPK byly splněny, a bylo by nutno posoudit otázku, zda se v případě územního řízení jedná o řízení „podle tohoto zákona“. Za situace, kdy Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že žalobce nesplnil podmínku včasného oznámení účastenství v řízení, však rozhodnutí Ústavního soudu v uvedeném řízení nemůže mít vliv na rozhodnutí v posuzované věci. Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti nepřerušoval a meritorně v posuzované věci rozhodl.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[24] S přihlédnutím k výše uvedenému Nejvyšší správní soud kasační stížností napadený rozsudek Městského soudu v Praze zrušil, neboť je zjevné, že městský soud věc nesprávně posoudil po právní stránce, a stěžovatel se proto úspěšně dovolal důvodu uvedeného v §

103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Nejvyšší správní soud tedy věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.).

[25] Podle § 110 odst. 4 s. ř. s., zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí městského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je městský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí. Na městském soudu tedy nyní bude, aby v dalším řízení z výše uvedených závěrů zdejšího soudu vycházel a posoudil zbývající žalobní námitky, kterými se dosud nezabýval (zejména námitky týkající se tvrzeného účastenství žalobce v řízení na základě zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí).

[26] V novém rozhodnutí ve věci městský soud podle § 110 odst. 3 s. ř. s. rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. června 2020

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu